

Dependenta de importurile de gaze poate creste la 53 % în anul 2030, în lipsa dezvoltarii rezervelor din Marea Neagra(studiu)

Productia de gaze naturale din România a sczut în ultimii ani, iar aceasta tendinta va continua si, în lipsa dezvoltarii rezervelor din Marea Neagra, dependenta de importuri poate creste semnificativ, pâna la 53% în anul 2030, conform unui studiu realizat de PwC România pentru Federatia Patronala Petrol si Gaze (FPPG).

Potrivit sursei citate, România este al II-lea cel mai mare producator de gaze naturale din Uniunea Europeana, dupa Olanda, si are potentialul de a urca pe prima pozitie odata cu dezvoltarea rezervelor din Marea Neagra si închiderea zacamântului Groningen.

În contextul actual, investitiile în dezvoltarea rezervelor de gaze naturale din Marea Neagra sunt esentiale pentru România, cu atât mai mult cu cât acestea genereaza o serie de oportunitati, mai semnaleaza studiul.

Una dintre acestea vizeaza securitatea energetica. Astfel, investitiile din Marea Neagra reprezinta factorul declansator pentru independenta energetica si poate positiona România ca exportator net de gaze naturale, aduce o diversitate/independenta a furnizarii pe termen lung oferita de o infrastructura noua si interconectarile pe doua sensuri (2-way). Totodata vor duce la cresterea concurentei bazate pe mecanismul liber al cererii si ofertei. Contributia la securitatea furnizarii de energie în regiune va consolida importanta României în UE si în cadrul parteneriatului strategic cu Statele Unite ale Americii, se mai arata în document.

De asemenea, investitiile vor avea un impact economic semnificativ prin contributia la cresterea economica locala si regionala si la întarirea cooperarii dintre statele din regiune, atragerea de noi investitii, cresterea veniturilor încasate la bugetul de stat, contributia la reducerea deficitului de cont curent, diversificarea pietelor de export si dezvoltarea economica sustenabila pe termen lung.

Studiul mentioneaza si avantajul competitiv prin tehnologie si know-how, în sensul ca România ar putea deveni pionier în regiunea Marii Negre si ar putea beneficia de cele mai noi si eficiente tehnologii, cu efect de multiplicare în alte industrii si ar putea dobândi, înaintea altor tari, knowhow-ul tehnic, ceea ce ar permite dezvoltarea unei baze industriale care sa deserveasca si tarile din regiune.

De asemenea, este subliniat si impactul privind ocuparea fortei de munca, respectiv atragerea fortei de munca calificate, cu salarii semnificativ mai mari decât media nationala, în industria de petrol si gaze si de-a lungul lantului de aprovizionare, evidentiind calitatea României de jucator regional pe piata de energie si va antrena investitii în reformele structurale (ex. educatie, tehnologie, infrastructura, sanatate etc.)

Nu în ultimul rând, investitiile în Marea Neagra vor ajuta la atingerea obiectivelor asumate prin Proiectul Strategiei Energetice 2020 - 2030 cu perspectiva 2050, în conditiile în care gazele naturale sunt combustibilul de tranzitie catre energia verde, acestea pot fi utilizate pentru încălzire în detrimentul lemnului sau carbonului si ofera oportunitatea de a atinge obiectivele privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de sera, dar vor contribui si la tranzitia energetica.